

JANE AUSTEN • Gurur ve Önyargı

Pride and Prejudice

- © Önsöz: Dorothy van Ghent, "On Pride and Prejudice",
The English Novel: Form and Function, Harper Torchbooks,
Harper & Row Publishers, New York, 1953.
- © Sonsöz: Reuben A. Brower, "Light and Bright Sparkling:
Irony and Fiction in Pride and Prejudice", *Jane Austen:
A Collection of Critical Essays*, ed. Ian Watt, Englewood Cliffs,
Prentice Hall, Inc., New Jersey, 1963.

İletişim Yayınları 2650 • İletişim Klasikleri 120

ISBN-13: 978-975-05-2450-9

© 2018 İletişim Yayıncılık A. Ş. (1. Basım)

1. BASKI 2018, İstanbul

DIZI YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge

YAYINA HAZIRLAYANLAR Emrah Serdan, Güneş Akkor, Ümran Özbacı

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ Marcus C. Stone, "Bekleyen", 1875

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Barış Özkul

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

JANE AUSTEN

Gurur ve Önyargı

Pride and Prejudice

ÇEVİREN Işıl Önder

DOROTHY VAN GHENT'İN ÖNSÖZÜ VE
REUBEN A. BROWER'İN SONSÖZÜYLE

JANE AUSTEN 16 Aralık 1775'te toprak sahibi sınıfa mensup bir taşra rahibinin kızı olarak Steventon'da dünyaya geldi. Altı erkek kardeşi ve hayatı boyunca en yakın dostu ve sırdaşı olan kız kardeşi Cassandra ile birlikte geniş bir ailede büyüdü. On bir yaşından on yedi yaşına kadar tuttuğu defterleri *Gençlik Eserleri*'ni oluşturur; ne kadar geniş bir edebi dağarcığı olduğu, bu kısa eserlerin, resmî tarih yazım üslubunu, dönemin romanlarını ve zevkini alaya almasından bellidir. Babasının emekliliğine kadar aynı güney İngiltere kasabasında yaşayan Austen, 1801'de bir mesire kenti olan Bath'a yerleşti. 1805'te babasının ölümünden sonra annesiyle birlikte çeşitli yerlerde kaldılar ve nihayet 1809'da Chawton, Hampshire'ya geldiler. Austen hayatı boyunca yazmasına rağmen hem kitaplarını sürekli elden geçirdiği, hem de babası ve kardeşleri aracılığıyla yayıncılara gönderdiğinde reddedildiği için eserleri geç yayımlanabilmiş bir yazardır. Hayatı boyunca yalnız dört eseri okurlara ulaştırmıştır: *Sağduyu ve Duyarlılık* (1811), *Gurur ve Önyargı* (1813), *Mansfield Park* (1814) ve *Emma* (1815). Austen, ufakık bir fildişi parçası üzerine küçük bir fırça ile resim yapmaya benzettiği hikâyeciliğine güven duymasa da ismini geçirmedikleri kitapları çok okundu ve beğeni gördü; Prens George bir aracı yoluyla *Emma*'nın kendisine ithaf edilmesini bile istemişti. Austen, çevresindeki erkeklerden ilgi görmüş olmasına ve evlenme teklifleri almasına rağmen hiç evlenmedi. 1817'de sağlığı kötüleşmeye başladığında, doktorunun yakınında olmak için kardeşi Cassandra ile birlikte Winchester'a gitti. Durumu hızla kötüleştiği için burada başladığı *The Watsons* romanını yarıda bırakmak zorunda kaldı. Jane Austen, 18 Temmuz 1817'de hızla ilerleyen bir hastalığın ardından hayata gözlerini yumdu; cenazesi Winchester Katedrali'ne defnedildi. Ölümünden sonraki yıl *Northanger Manastırı* ve *Ikna* isimli iki romanı ağabeyi Henry Austen'in kardeşinin hayatına dair kısa notlarıyla yayımlandı. Bu sayede, önceki romanların da Jane Austen'a ait olduğu tüm okurlarına duyurulmuş oldu. Jane Austen'ın bütün incelikleri, görgü kuralları ve kendine özgü kültürüyle anlattığı Sanayi Devrimi öncesi "Regency dönemi" hayatı, 19. yüzyılın hızlı değişimi içinde geride çok az şey bırakarak yok oldu. Bu yüzden romanları, kaybolan bir dünyadan geriye kalan tatlı andaçlar gibidir.

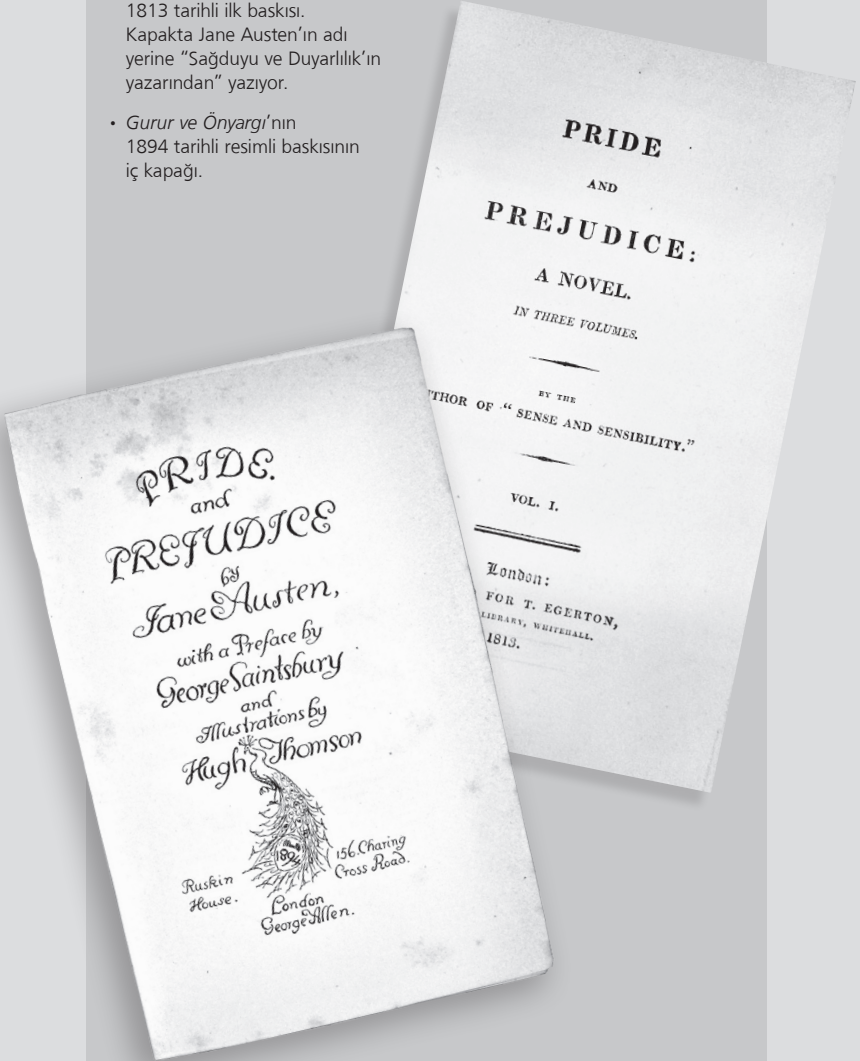
İÇİNDEKİLER

ROMANA DAİR GÖRSELLER	7
KRONOLOJİ	17
ÖNSÖZ	
<i>GURUR VE ÖNYARGI ÜZERİNE</i> / DOROTHY VAN GHENT	25

Gurur ve Önyargı

SONSÖZ	
HAFİF, PARLAK VE İŞİLTİLİ: <i>GURUR VE ÖNYARGI'DA</i>	
İRONİ VE KURMACA / REUBEN A. BROWER	381

- *Gurur ve Önyargı*'nin 1813 tarihli ilk baskısı. Kapakta Jane Austen'in adı yerine "Sağduyu ve Duyarlılık"ın yazarından" yazıyor.
- *Gurur ve Önyargı*'nin 1894 tarihli resimli baskısının iç kapağı.

Hugh Thomson'ın *Gurur ve Önyargı* için yaptığı illüstrasyonlar:

- Elizabeth Bennet, kardeşi Jane'in mektuplarını okuyor (sol sayfada).
- Mr. Bingley, iki kız kardeşi ve Mr. Darcy (solda).
- Mr. Bingley ve Jane (altta).

BÖLÜM 1

Hâli vakti yerinde bekâr bir erkeğin tek eksiğinin bir eş olduğu, herkesçe bilinen bir gerçektir.

Bir muhite ilk geldiğinde böyle bir erkeğin hisleri veya görüşleri hakkında pek bir şey bilinmese de bu gerçek, civar ailelerin zihnine öylesine kazınmıştır ki, bu adamın kendi kızlarından birinin hak ettiği servet olduğu düşünülür.

“Sevgili Mr. Bennet,” dedi hanımı bir gün, “Netherfield Malikânesi’nin nihayet kiraya verildiğini duydunuz mu?”

Mr. Bennet duymadığını söyledi.

“Ama kiralanmış,” diye cevap verdi kadın, “Mrs. Long oradaymış, bana her şeyi anlattı.”

Mr. Bennet karşılık vermedi.

“Kimin kiraladığını öğrenmek istemiyor musunuz?” diye haykırdı karısı sabırsızca.

“*Sen* söylemek istiyorsun, benim de duymaya itirazım yok.”

Bu, yeterli bir davetti.

“Ama canım, bilmeniz lazım, Mrs. Long diyor ki Netherfield’ı İngiltere’nin kuzeyinden büyük bir servete sahip genç bir adam tutmuş; pazartesi günü atlı arabasıyla malikâneyi görmeye gel-

miş ve o kadar beğenmiş ki hemen Mr. Morris'le anlaşmış; Michaelmas'tan¹ önce eve yerleşecekmiş, hatta hizmetçilerinin bir kısmı önümüzdeki hafta sona ermeden geliyormuş.”

“Adamın adı neymiş?”

“Bingley.”

“Evli miymiş bekâr mı?”

“Ay elbette bekâr canım! Bu kadar büyük servete sahip bekâr bir adam; yılda dört-beş bin geliri vardır. Kızlarımız için ne harika bir şey!”

“Nasıl yani? Onlarla ne alakası var?”

“Sevgili Mr. Bennet,” diye cevapladı karısı, “nasıl bu kadar asap bozucu olabiliyorsunuz anlamıyorum! Bu adamın kızlarımdan biriyle evlenebileceğini düşündüğümü anlamanız gerekirdi.”

“Buraya yerleşmedeki gayesi bu muymuş?”

“Gaye! Daha neler, nasıl böyle konuşabiliyorsunuz! Kızlarımızdan birine pekâlâ âşık *olabilir*, bu yüzden gelir gelmez onu ziyaret etmeniz gerekiyor.”

“Buna gerek olduğunu düşünmüyorum. Sen ve kızlar gidebilirsiniz veya kızları kendi başlarına gönderebilirsin, belki de öylesi daha iyidir; ne de olsa senin de güzellikte kızlardan geri kalır yanın yok, bakarsın Mr. Bingley içinizde en çok seni beğenir.”

“Canım çok naziksiniz. Kabul ediyorum bir zamanlar ben de güzel sayılabılırdim ama şimdi kalkıp da müstesna bir şeymiş gibi davranamam. Bir kadın, beş yetişkin kızı olduğunda, kendi güzelliğini düşünmeyi bırakmalı bence.”

“Böylesi durumlarda bir kadının çoğu zaman düşüneneceği bir güzelliği de kalmaz.”

“Neyse canım, gerçekten de taşındığında gidip Mr. Bingley'i ziyaret etmelisiniz.”

“Söz veremem.”

“Ama kızlarınızı düşünün. Kızlardan biri için ne kadar hayırlı bir kısmet olacağını düşünün. Sir William ve Lady Lucas bi-

1 Başmelek Mikail Yortusu. 29 Eylül'de kutlanan, Eski İngiltere'de hasadın bitişini simgeleyen gün – y.h.n.

le sırf bu sebepten gitmeye kararlılar, yoksa biliyorsunuz yeni taşınan hiç kimseyi ziyarete gitmezler. Gerçekten gitmeniz lazım çünkü siz gitmezseniz *bizim* de ziyaretimiz imkânsızlaşır.”

“Pek evhamlısım. Bana kalırsa Mr. Bingley sizi görmekten pek memnun olacaktır, kızlardan hangisini seçerse onunla evlenmesi için samimiyetle izin verdiğime dair birkaç satır da gönderirim sizinle, ama küçük Lizzy’ın için fazladan iyi bir şeyler de söylemem şart.”

“Böyle bir şey yapmanızı istemem. Lizzy ötekilerden daha iyi değil; üstelik ne Jane kadar güzel ne de Lydia kadar güler yüzlü. Ama siz hep *onu* kayırıyorsunuz.”

“Ötekilerde öyle göze çarpan pek bir şey yok,” diye yanıtladı Mr. Bennet, “hepsi de başka kızlar gibi aptal ve cahil ama Lizzy’de kardeşlerinde olmayan bir zekâ pırlıtısı var.”

“Mr. Bennet, kendi çocuklarınız hakkında *nasıl* bu kadar kötü konuşabiliyorsunuz? Beni gücendirmek hoşunuza gidiyor. Zaten zayıf olan asabıma hiç acımanız yok.”

“Beni yanlış anlıyorsun hayatım. Senin asabına çok büyük saygım var. O benim kadim dostum. En az yirmi yıldır ciddiyetle ondan bahsedişini dinliyorum.”

“Ah siz neler çektiğimi bilmiyorsunuz.”

“Ama ümit ediyorum ki bunu da atlatır, bizim buralara yılda dört bin geliri olan pek çok genç adamın taşındığını göreceksiniz uzun yaşarsınız.”

“Siz ziyaret etmeyeceğinize göre, yirmi tanesi de gelse nafile.”

“Bana inan hayatım, yirmi tane gelirse söz, hepsini ziyaret edeceğim.”

Mr. Bennet’in karakteri hazırcevaplık, alaycı mizah, ihtiyat ve kapisinin öylesine tuhaf bir karışımıydı ki yirmi üç yıllık tecrübe, karısının bu karakterini anlamasına yetmemişti. Mrs. Bennet’in zihniyse o kadar karmaşık değildi. Ortalama bir zekâsı, az biraz bilgisi ve değişken asabı olan bir kadındı. Bir şeylerden hoşnut olmadığında asabının bozuk olduğunu düşünürdü. Hayatının amacı kızlarını evlendirmek, tesellisi ise ziyaretler ve dedikodular idi.

BÖLÜM 2

Mr. Bennet, Mr. Bingley'i ilk ziyaret edenler arasındaydı. Baştan beri zaten gitmek niyetindeydi ama son ana kadar karısına gitmeyeceğini söyleyip durmuş, ziyaretin gerçekleştiği günün akşamına kadar kadının hiçbir şeyden haberi olmamıştı. Olay daha sonra şu şekilde ortaya çıktı: İkinci kızının şapka süslemesini izleyen Mr. Bennet, birden kızıyla konuşmaya başladı:

“Umarım Mr. Bingley onu beğenir Lizzy.”

“Mr. Bingley'in neyi beğenip beğenmediğini bilecek durumda değiliz,” dedi annesi kızgın bir biçimde, “çünkü ziyarete gitmiyoruz.”

“Ama unutuyorsun anne,” dedi Elizabeth, “balolarda karşılaşacağız ya, üstelik Mrs. Long bizi tanıştırmaya söz verdi.”

“Mrs. Long'un böyle bir şey yapacağını hiç sanmam. İki tane yeğeni var. Bencil, riyakâr bir kadın o, hakkında söyleyeceğim iyi hiçbir şey yok.”

“Al benden de o kadar,” dedi Mr. Bennet, “ayrıca ona güvenmediğini öğrendiğime de memnun oldum.”

Bir yanıt bahşetmemeye kararlı ama bir yandan da kendini tutamayan Mrs. Bennet, kızlarından birini paylamaya başladı.

“Böyle öksürüp durma Kitty rica ederim! Sinirlerime acı biraz. Mahvediyorsun onları.”

“Kitty öksürüklerinde hiç dikkatli değil,” dedi babası, “zamanlamasını iyi ayarlayamıyor.”

“Hoşuma gittiği için öksürmüyorum,” diye yanıt verdi Kitty huysuzca. “Bir sonraki balo ne zaman Lizzy?”

“On beş gün sonra.”

“Ay evet,” diye haykırdı annesi, “ve Mrs. Long bir gün öncesine kadar gelmiş olmayacak, bu yüzden kendisi de tanışmamış olacağı için bizi de tanıştırmaması imkânsız.”

“O zaman hayatım, bu sefer de sen arkadaşından bir adım önde olur ve Mr. Bingley'i sen ona tanıştırsın.”

“İmkânsız Mr. Bennet, imkânsız, kendim daha tanışmamışken; nasıl bu kadar alaycı olabiliyorsunuz?”

“Tedbirli davranmanı takdir ediyorum. İki haftalık tanışıklık

elbette pek az. İki hafta içinde hiç kimse birisini gerçekten tanıyamaz. Ama bu işi *biz* üstlenmezsek elbet başka biri üstlenecektir, nihayetinde Mrs. Long ve kızları da bir şansı hak ediyor; üstelik Mrs. Long bunu bir iyilik olarak görecektir, bu yüzden bu görevi sen reddedersen ben kendim yerine getirmek zorunda kalacağım.”

Kızlar bakışlarını babalarına dikti. Mrs. Bennet sadece “Saçmalık, saçmalık!” dedi.

“Bu sert sözler de nereden çıktı?” diye söylendi Mr. Bennet. “Tanışma fasıllarını ve bunlara önem verilmesini saçmalık olarak mı görüyorsun? Seninle *bu konuda* hemfikir olamayacağım. Ne dersin Mary? Derin düşünceleri olan genç bir hanım olduğunu biliyorum, çok da kitap okuyup notlar alırsın.”

Mary anlamlı bir şeyler söylemek istedi ama ne diyeceğini bilemedi.

“Mary düşüncelerini toparlarken,” diye devam etti Mr. Bennet, “biz Mr. Bingley meselesine dönelim.”

“Mr. Bingley’den usandım,” diye söylendi karısı.

“*Bunu* duyduğuma üzuldüm ama neden daha önce bir şey söylemedin? Sabah söylemiş olsaydım, ben de ziyarete gitmezdim. Maalesef çoktan ziyarete gitmiş olduğum için artık ahbablıktan kaçınamayız.”

Hanımların büyük şaşkınlığı tam da Mr. Bennet’in istediği tepkiydi; Mrs. Bennet’in afallaması ise herkesinkinden biraz daha fazlaydı, ama ilk heyecanın patırtısı sona erdiğinde başından beri zaten bunu beklediğini anlatmaya girişti.

“Ah ne kadar da iyisiniz canım Mr. Bennet! Ama sonunda sizi ikna ettiğimi biliyordum. Böylesi bir ahbablığı ihmal etmeyecek kadar kızlarınızı sevdiğinizden emindim. Ay ne kadar mutlu oldum! Ne güzel de kandırdınız bizi, ta sabahtan gitmişsiniz de şimdiye dek hiçbir şey söylemediniz.”

“Buyur Kitty, artık istediğin kadar öksürebilirsin,” dedi Mr. Bennet ve karısının coşkusundan yorulmuş bir halde odadan çıktı.

“Ne kadar mükemmel bir babanız var kızlar!” diyordu Mrs. Bennet kapı kapanırken. “Onun bu iyiliğini nasıl ödersiniz bil-

mem; hoş benimkini de nasıl ödersiniz bilmem ya. Bizim yaşımızda öyle her gün yeni birileriyle tanışmak pek de kolay bir şey değildi, söyleyeyim size; ama sizin hatırıma biz her şeyi yaparız. Lydia şekerim, en küçük sensin, ama bana kalırsa Mr. Bingley baloda seninle de dans edecek.”

“Aa!” dedi Lydia kendinden gayet emin, “Benim korkum yok ki zaten, en küçük ben *olsam* da en uzun benim.”

Gecenin geri kalanını Mr. Bingley’in bu ziyarete ne kadar sürede karşılık vereceğine dair tahminler yürüterek ve kendisini yemeğe davet etmek için en münasip zamana karar vermeye çalışarak geçirdiler.

BÖLÜM 3

Beş kızının yardımına rağmen Mrs. Bennet’in sorduğu hiçbir şey, Mr. Bingley’e dair kocasından tatminkâr bir tarif almaya yetmemişti. Hanımların hepsi Mr. Bennet’i çeşitli şekillerde sorguya çektiler – apaçık sorular sordular, kurnaz tahminlerde bulundular, uzak imalara başvurdular ama Mr. Bennet ustalıklı hepsinden sıyrılmayı bildi; sonunda da komşuları Lady Lucas’ın kulaktan kulağa duyduğu bilgilerle yetinmek zorunda kaldılar. Lady Lucas’ın bildirdikleri fevkalade olumluydu. Sir William, Mr. Bingley’e bayılmıştı. Bingley epey genç, son derece yakışıklı, hayli iyi huylu biriydi ve en güzeli de kalabalık bir arkadaş grubuyla birlikte bir sonraki baloya katılmayı planlıyordu. Bundan daha harika ne olabilirdi ki! Dans etmeyi sevmek, âşık olmaya giden yolda ilk adımdı; böylelikle Mr. Bingley’in kalbine dair capcanlı umutlar beslenmeye başlandı.

“Kızlarımdan birinin bile mesut bir şekilde Netherfield’a yerleştiğini görsem,” dedi Mrs. Bennet kocasına, “ötekiler de iyi evlilikler yapsa, daha başka ne isterim ki!”

Birkaç gün içerisinde Mr. Bingley, Mr. Bennet’in ziyaretine karşılık verdi ve yaklaşık on dakika baş başa çalışma odasında oturdular. Güzelliklerinin methini duyduğu genç hanımları görebilme umudu vardı genç adamın içinde ama sadece babay-

la görüşebildi. Hanımlar ise biraz daha şanslıydı, yukarı kattaki bir pencereden Mr. Bingley'in mavi bir palto giydiğini ve siyah bir ata bindiğini görebildiler.

Kısa süre sonra akşam yemeği için bir davetiye gönderildi, Mrs. Bennet misafirperverliğini ortaya koyacak yemekleri çoktan planlamışken bunların hepsini erteleyecek cevap ulaştı. Mr. Bingley sonraki gün kente inmek zorundaydı ve bu sebeple maalesef bu davete icabet edemeyecekti falan. Mrs. Bennet'in canı epey sıkılmıştı. Hertfordshire'a gelmesinden bu kadar kısa süre sonra kentte ne işi olabilirdi hayal bile edemiyordu ve Mr. Bingley'in, sürekli bir yerlere koşturup duracağından, olması gerekenin aksine Netherfield'a bir türlü yerleşemeyeceğinden endişelenmeye başlamıştı. Lady Lucas, Mr. Bingley'in Londra'ya sadece balo için büyük bir grubu almaya gittiğini söyleyince endişeleri biraz yatıştı, gerçekten de kısa süre sonra Mr. Bingley'in baloya on iki hanım ve yedi centilmenle birlikte katılacağına dair laflar duyulmaya başlandı. Kızlar önce bu kadar çok hanımın geleceğine üzülseler de balodan bir önceki gün on iki yerine sadece altı hanımın Londra'dan geldiğini duyunca içleri rahatladı – hanımlardan beşi Mr. Bingley'in kız kardeşi, bir tanesi ise kuzeniymiş. Grup balo salonuna girdiğinde ise topu topu beş kişiydiler – Mr. Bingley, iki kız kardeşi, büyük kardeşin kocası ve bir genç adam daha.

Mr. Bingley yakışıklı ve centilmen görünümündü; hoş bir yüzü; samimi, yapmacıksız tavırları vardı. Kardeşleri de kibar hanımlardı, tavırları ölçülüydü. Kardeşinin eşi Mr. Hurst'ün görünümü de bir centilmeninkine yakındı; ama esas dikkatleri üzerine çeken kibarlığı, dik duruşu, çekici görünümü, asil tavırları ve salona girişinden beş dakika sonra yılda on bin geliri olduğuna dair hakkında yayılan dedikoduları ile Mr. Darcy idi. Balodaki beyler tam bir erkek gibi görüldüğünü dile getirdiler, hanımlar Mr. Bingley'den çok daha yakışıklı ilan ettiler ve balonun hemen yarısına kadar adam, büyük bir hayranlıkla izlendi, ta ki davranışları bu popülerlik dalgasını tam tersine çevirene dek; kendini beğenmiş, çevresindekileri hakir gören ve hiçbir şeyden memnun olmayan biri olduğu keşfedildiğinde Derbys-

hire'daki o pek çok malı mülkü bile onu çekilmez, aksi biri ilan edilmekten ve arkadaşıyla kıyaslamaya bile değmez biri sayılmaktan kurtaramadı.

Mr. Bingley kısa sürede salonda tanışılması gereken herkesle tanıştı; hareketli ve samimiydi, bütün parçalarda dans etti, balo bu kadar erken bittiği için kızdı ve Netherfield'da kendisi bir balo vermekten bahsetti. Böylesine hoş özellikler, başka söze gerek bırakmaz. Arkadaşıyla arasında bu ne zıtlık! Mr. Darcy bir kez Mrs. Hurst'le, bir kere de Miss Bingley'le dans etti, başka bir hanımla tanışılmayı kabul etmedi ve gecenin geri kalanını salonda dolaşıp arada bir kendi grubundan birileriyle konuşarak geçirdi. Karakteri anlaşılmişti. Dünyadaki en kendini beğenmiş, en huysuz adamdı ve herkes bir daha asla buraya geri gelmemesini ümit ediyordu. Mr. Darcy'ye en şiddetle karşı çıkanların başında da Mrs. Bennet geliyordu, adamın genel davranışlarından hoşnutsuzluğu, kızlarından birini küçük düşürmesiyle aleni öfkeye dönmüştü.

Elizabeth Bennet, beylerin sayısının yetersiz kalması sonucu iki dansta oturmak zorunda kalmış ve bu esnada çok yakınında olduğu Mr. Darcy ile, birkaç dakikalığına dansa ara verip arkadaşına dansa katılması için ısrar eden Mr. Bingley arasındaki konuşmalara kulak misafiri olmuştu.

"Gel Darcy," dedi Mr. Bingley, "seni dans ettirmem lazım. Böyle aptalca kendi başına dikildiğini görmekten nefret ediyorum. Dans etsen çok daha iyi."

"Katiyen olmaz. Dans eşimi iyice tanıımıyorsam dans etmekten nasıl nefret ederim bilirsin. Bunun gibi bir baloda dans etmekse iyice katlanılmaz bir şey. Kız kardeşlerin hep dolu, şu salonda dans etmenin eziyet olmayacağı başka bir kadın da göremiyorum."

"Ölsem senin kadar titiz olamam," diye itiraz etti Mr. Bingley. "Yemin ederim hayatımda bu akşam tanıştığım kadar çok güzel kızla tanışmadım, hatta birkaç tanesi olağanüstü güzellikte."

"E sen salondaki tek güzel kızla dans ediyorsun," diye yanıt verdi Mr. Darcy, Bennet kardeşlerin en büyüğüne bakarak.

“Ah! Hayatımda gördüğüm en güzel şey! Ama hemen arkanda kardeşlerinden biri oturuyor, o da çok güzel ve söylemem lazım ki son derece cana yakın. İzin ver de dans arkadaşına söyleyeyim, sizi tanıştırsın.”

“Hangisinden bahsediyorsun?” diyerek dönüp bir anlığına Elizabeth’e baktı, göz göze geldiklerinde bakışlarını kaçırıp soğuk bir şekilde, “İdare eder ama aklımı çececek kadar da güzel değil; şu anda başka erkeklerin burun kıvırdığı genç hanımları eğlendirecek havada değilim. Dans arkadaşına geri dönüp gülümsemesinin keyfini çıkarsan daha iyi, benimle vaktini boşa harcıyorsun.”

Mr. Bingley arkadaşının tavsiyesine uydu. Mr. Darcy uzaklaştı ve Elizabeth, adama karşı pek de sıcak olmayan hislerle kalakaldı. Yine de bu hikâyeyi arkadaşlarına büyük bir neşeyle anlattı, ne de olsa gülünç olan her şeyin hoşuna gittiği neşeli, hayat dolu bir yapısı vardı.

Akşam tüm aile için pek hoş geçmişti. Mrs. Bennet, en büyük kızlarının Netherfield grubunca pek beğenildiğini görmüştü. Mr. Bingley onunla iki kez dans etmiş, kız kardeşleri de ona ayrı bir ilgi göstermişti. Jane de en az annesi kadar bu durumdan hoşnuttu ama annesine kıyasla sakinliğini korumada daha maharetliydi. Elizabeth, Jane’in mutluluğunu hissedebiliyordu. Mary, yöredeki en becerikli kız olarak Miss Bingley’e Jane’den bahsedildiğini duymuş, Catherine ve Lydia ise bir baloda en önemli şey olduğunu öğrendikleri dansa eşsiz kalma durumunu hiç yaşamayacak kadar şanslı olmuşlardı. Bu yüzden başlıca sakinlerinden oldukları Longbourn kasabasına neşe içerisinde döndüler. Mr. Bennet’in hâlâ uyumamış olduğunu gördüler. Elinde bir kitap olduğunda zaten zamanı unuttu, merak içerisindediydi. Karısının bu yabancıyı görüp düş kırıklığına uğrayacağını ummuştu, ancak kısa sürede vaziyetin bambaşka olduğunu öğrendi.

“Ah canım Mr. Bennet,” diye odaya girdi Mrs. Bennet, “en hoş akşamı geçirdik, en muhteşem baloyu. Keşke siz de gelseydiniz. Jane o kadar beğenildi ki inanamazsınız. Herkes ne

kadar güzel göründüğünü söyleyip durdu; Mr. Bingley de çok güzel buldu ve tam iki kere dansa kaldırdı! Bu kadarını bile bir düşünsenize canım; tam iki kere! Üstelik bütün salonda iki kere dans ettiği tek kişi de Jane'di. Önce Miss Lucas'ı dansa kaldırdı. İkisini görünce o kadar bozuldum ki! Amma velakin Mr. Bingley onu hiç beğenmedi; yani aslında kim beğenir ki, siz de biliyorsunuz; üstelik Jane dans ederken o kadar hayran bakıyordu ki ona. Hemen Jane'in kim olduğunu sordu ve tanıştılar, sonraki dans için Jane'i davet etti. Üçüncü dansı Miss King'le etti, dördüncü dansı Maria Lucas'la ve beşinciye yine Jane'i kaldırdı, sonra altıncı dansa Lizzy'yle dans etti ve *Boulanger*'da—”

“*Bana azıcık acısaydı,*” diye haykırdı kocası sabırsızca, “bu kadar çok dans edip durmazdı! Lütfen artık yeter, başka kimlerle dans ettiğini sayıp durma. Hay ilk dansa bileğini burkaymış keşke!”

“Ah canım,” diye devam etti Mrs. Bennet, Mr. Bingley'i ben çok beğendim. O kadar yakışıklı ki! Kız kardeşleri de çok cana yakın hanımlar. Hayatımda onların elbiselerinden daha zarifini görmedim. Hele Mrs. Hurst'ün tuvaletindeki kurdeleler yok mu—”

Bu noktada Mrs. Bennet'in sözü yine kesildi. Mr. Bennet, giyim kuşam tariflerini dinlemek istemiyordu. Bu yüzden Mrs. Bennet konuya başka bir açıdan yaklaşmak mecburiyetinde kaldı ve suratını buruşturarak, biraz da mübalağa ile Mr. Darcy'nin şaşırtıcı kabalığından söz etmeye koyuldu.

“Ama sizi temin ederim ki,” diye ekledi, “Lizzy adamın *ilgisini* çekmeyerek hiçbir şey kaybetmedi; o kadar aksi, o kadar korkunç biri ki, hiç hoş değil. Öylesine kibirli, öylesine burnu büyük ki katlanılacak hiçbir yanı yok! Bir oraya bir buraya dolaşıp durdu, kendini bir şey zannederek! Dans edecek kadar güzel değilmiş! Keşke orada olsaydınız canım, ağzının payını verirdiniz. O adamdan hiç hazzetmedim.”